

[Kjeld Olesen.]

at socialdemokratiet havde taget en forbausende stilling til dette her. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at når vi har taget den stilling, vi har taget, er det, fordi der er rejst tvivl i store dele af dette ting. Hvis vi ikke havde taget den stilling, hvad så? Ja, så havde tvivlen rumlet videre. Kan nogen i dette ting være interesseret i, at denne tvivl skal fortsætte? Vi mener nej.

Jeg bliver nødt til at stille et tillægsspørgsmål til statsministeren, — hr. Gert Petersen var noget inde på det. Det er klart, at når man, som det er foreslået i dagsordensforslaget, taler om, at udvalget skal undersøge, om der skal rejses rigsretssag mod nogen tidligere eller nuværende minister, ja, så ligger det i sagens natur, at dette også har med overtrædelse af grundloven at gøre. Men når jeg stillede mit spørgsmål før, så var det for at spørge, om vi skal forstå dagsordensforslaget således, at man generelt vil undersøge, om grundloven er overtrådt — altså ikke bare af en minister — i forbindelse med det, vi diskuterer.

(Kort bemærkning).

Langkilde: Det er hr. Sigsgaards forslag om udskydelse af behandlingen af den sag, der er på dagsordenen, vedrørende rigsretstiltale mod justitsministeren, som bringer mig herop. Det forslag må vi selvfølgelig tage afstand fra. Jeg anser det for et udslag af et ønske om at få indskibet hr. Sigsgaards og hr. Kjær Rasmussens fuldstændig ligegyldige forslag, som ingen andre har støttet på noget tidspunkt her i tinget, i en mere seriøs procedure, som skal finde sted på grundlag af den drøftelse, der mellem de øvrige partier har været ført om denne sag. Det er der selvfølgelig ikke den fjerneste grund til; derfor må jeg på mit partis vegne henstille, at hr. Sigsgaards forslag ikke følges.

(Kort bemærkning).

Ib Thyregod: Jeg vil godt gøre den korte bemærkning til hr. Kjeld Olesen i forbindelse med, hvad jeg sagde om socialdemokratiets standpunkt, at socialdemokratiet naturligvis har nøje kendskab til disse problemer i forbindelse med det regeringsansvar, man for kort tid siden har haft. I spørgsmålet om administrationsforholdet er det klart, at på

et så vigtigt område som efterretningstjenesten har ministeren en pligt til som en naturlig opgave at følge med, og derfor har ministeren et ansvar, både med hensyn til at vide og også med hensyn til at følge med i, hvad der foregår på efterretningsområdet.

Aksel Larsen: Jeg havde ventet, at statsministeren ville have taget ordet for at give et tydeligere svar på de spørgsmål, der er stillet til ham om, hvordan regeringsforslaget til dagsorden skulle forstås og anvendes. Det er ikke tilfældet, og da hr. Gert Petersen har opbrugt sin taletid, tillader jeg mig at benytte en del af min for at komme med nogle bemærkninger, som måske kan tjene til at skabe lidt mere klarhed, end vi har.

Jeg vil tillade mig først at sige, at jeg var meget forbausende over, at statsministeren efter i lang tid at have opretholdt tavshed eller givet kryptiske svar på spørgsmål om, hvorvidt grundloven er overholdt eller overtrådt, ved blot at henvisne til ombudsmandens beretning derpå søger at klare sig ved at give bolden videre til sin forgænger og spørge sin forgænger: ville min forgænger have svaret anderledes, end jeg svarede? Det, det drejer sig om, er, hvorvidt grundloven er overtrådt af den ene eller den anden instans under den ene eller den anden parlamentariske minister. Dette kan ikke klares ved at sige: nu må min forgænger udtale sig om, hvad han ville have svaret, hvis spørgsmålet var blevet stillet til ham i sin tid. Det er noget, som den nuværende regering, den nuværende statsminister, de nuværende ministre må være i stand til at svare på eller burde være i stand til at svare på.

Jeg må erindre om, at denne sag bl. a. har sin oprindelse den 20. november, da mit partis ordfører, hr. Gert Petersen, 4 gange måtte stille et spørgsmål til forsvarsministeren, som til sidst hårdt trængt tog ordet og sagde, at hvorvidt grundloven var overtrådt, var en militær hemmelighed, og derfor kunne han ikke svare på det. Det er den slags, det er betænkeligt at høre, og siden har vi forsøgt at få klarhed og ikke kunnet få klarhed.

Nu bliver vi altså stillet over for en afvisning af det dagsordensforslag, vi har stillet, og som socialdemokratiet har tilsluttet sig, og stillet over for et andet dagsordensforslag, der siger, at et folketingsudvalg skal undersøge, om der er grundlag for at rejse rigsrets-